

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber, lov om omsætning af fast ejendom og lov om ejerlejligheder. (Oplysningspligt m.v. ved salg af andele i andelsboligforeninger under stiftelse og straf for salg af andelsboliger til overpris m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 2/3 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det lovforslag, vi behandler i dag, er en genfremsættelse fra en tidligere folketingsperiode, og det kommer nok ikke som nogen stor overraskelse, at Venstre ikke har ændret holdning. Jeg vil dog godt knytte et par ord til det, når det nu er en ny lovbehandling.

Målet med det lovforslag her er at skabe et mere velfungerende andelsboligmarked med større gennemsigtighed og større sikkerhed for andelsboligbyggerne. Lovforslaget har tre elementer:

For det første, at der stilles krav om, at når man køber en andel i en andelsboligforening, der endnu ikke er stiftet, der endnu ikke er bygget, så sikrer man fyldestgørende information om de aspekter, der er vigtige for at vide, hvad det er, man køber.

Dernæst får køberen mulighed for at fortryde købet parallelt med de regler, der i dag gælder, hvis man køber en allerede eksisterende andelsbolig eller en ejerbolig.

Endelig er der en mulighed for at straffe den, der modtager penge under bordet, så at sige sorte penge, ved salget af en andelsbolig, hvor man altså beregner sig en overpris. Det har tidligere været muligt at straffe personer. Det blev afskaffet, fordi man mente, at det var nok med en tilbagebetalingspligt. Nu genindfører vi det her med en skærpelse, så man altså kan straffes, hvis man modtager en overpris. Vi mener, det er meget væsentligt, og især præventivt finder vi, at det er et meget godt element.

Vi støtter forslaget.

Formanden:

Tak til fru Inge-Lene Ebdrup. Så er det fru Jytte Andersen som næste ordfører.

Jytte Andersen (S):

Vi synes i Socialdemokratiet, at det er utrolig vigtigt med et boligmarked, der er præget af mangfoldighed og valgmuligheder. Vi synes, det er godt med mange typer boliger, andelsboliger, lejeboliger og ejerboliger, og andelsboligformen synes vi specielt er værdifuld, fordi den er rammen om et boligfællesskab i bredere eller smallere forstand, og er en boligform, der er uden spekulation og uden for meget præg af markedsforhold. Så langt så godt.

Det, vi kan se i øjeblikket, er en udvikling, der er lidt bekymrende for andelsboligmarkedet, som hænger sammen med presset på boligmarkedet i det hele taget; et pres, fordi der er en boligmangel, som svækker mobilitet, som svækker fleksibilitet, som også øger spekulanterens mulighed på markedet, og som frem for alt øger lukketheden på andelsboligmarkedet.

Vi har talrige eksempler på, at der er sorte penge i det – unge mennesker, som gerne vil have en lejlighed, skal give ganske meget for en gardinstang eller et skab eller sådan noget lignende. Det vender vi os alle sammen imod.

Derfor er det her forslag et bidrag til, at vi kan få et lidt mere rent andelsboligmarked, og i Socialdemokratiet støtter vi sådan set de tre forslag, der ligger på bordet her, og vi er glade for, at regeringen har erkendt, at det er vigtigt igen at få straffesanktioner med ind i lovgivningen.

Til gengæld tror vi ikke, at det, der ligger på bordet her, er tilstrækkeligt, og vi vil meget opfordre til, at ministeren lægger op til et forhandlingsforløb, som kan give os mulighed for at få diskuteret behovet for regler for ventelister, behovet for administration af ventelister og behovet for procedurer, når det drejer sig om salg. Efter vores opfattelse er det en klar forudsætning for et relativt rent marked, at det er bestyrelsen eller administrator af andelsboligforeningen, der forestår salg af andele, så der dermed ikke kan komme sorte penge og overpris imellem sælger og køber.

Kl. 13.45

Vi går i princippet ind for både obligatoriske og åbne ventelister. Noget af det, der også præger andelsboligmarkedet er jo, at den enkelte forening lukker sig om sig selv. Derfor kunne vi godt forestille os ventelister, som var til rådighed og tilgængelige også for andre end dem, der